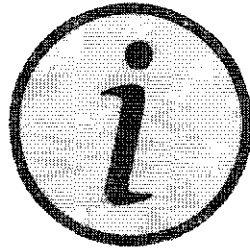

*Запорізька міська громадська організація
«Істина»*

**МАТЕРІАЛИ
МІЖНАРОДНОЇ
НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ
КОНФЕРЕНЦІЇ
«РОЛЬ ПРАВА У ЗАБЕЗПЕЧЕННІ
ЗАКОННОСТІ ТА ПРАВОПОРЯДКУ»**

м. Запоріжжя, 31 серпня 2012 р.

Запоріжжя 2012

УДК 34.01 (083)
ББК ХОЛО

Роль права у забезпеченні законності та правопорядку: Матеріали Міжнародної науково-практичної конференції. м. Запоріжжя. 31 серпня 2012 року. Запоріжжя: Запорізька міська громадська організація «Істина», 2012. — 100 с.

У матеріалах представлено стислий виклад доповідей і повідомлень, поданих на Міжнародну науково-практичну конференцію «Роль права у забезпеченні законності та правопорядку», яка була організована Запорізькою міською громадською організацією «Істина» 31 серпня 2012 року у м. Запоріжжя.

2. Договір про заснування енергетичного співтовариства // Офіційний переклад. - [Електрон. Ресурс]: <http://zakon.rada.gov.ua>

3. Додаток 3 до Закону України «Про Державний бюджет України на 2011 рік» // Голос України. - 28.12.2012 № 246

4. Постанова КМУ від 1 березня 2010 р. N 243 Про затвердження Державної пільгової екопомічної програми енергоефективності і розвитку сфери виробництва енергоносіїв з відновлюваних джерел енергії та альтернативних видів палива на 2010-2015 роки // Офіційний вісник України. - 2010 р., № 16. Ст. 762

Окремі питання недержавного пенсійного страхування

Петровська Ірина Ігорівна,

к.ю.н., викладач кафедри конституційного, міжнародного та адміністративного права Юридичного інституту

Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника

Соціальний захист громадян України гарантується Основним Законом нашої держави – Конституцією України. Пенсійна реформа, яка сьогодні триває передбачає побудову 3-х рівневої системи пенсійного забезпечення. Зокрема, Закон України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування» [1] передбачає наявність:

I рівень: солідарна система загальнообов'язкового державного пенсійного страхування, що базується на засадах солідарності і субсидування та здійснення виплати пенсій і надання соціальних послуг за рахунок коштів Пенсійного фонду на умовах та в порядку, передбачених законодавством.

II рівень - накопичувальна система загальнообов'язкового державного пенсійного страхування, що базується на засадах накопичення коштів застрахованих осіб у Накопичувальному фонді або у відповідних недержавних пенсійних фондах - суб'єктах другого рівня системи пенсійного забезпечення та здійснення фінансування витрат на оплату договорів страхування довічних пенсій і одноразових виплат на умовах та в порядку, передбачених законом.

III рівень - система недержавного пенсійного забезпечення, що базується на засадах добровільної участі громадян, роботодавців та їх об'єднань у формуванні пенсійних накопичень з метою отримання громадянами пенсійних виплат на умовах та в порядку, передбачених законодавством про недержавне пенсійне забезпечення [2].

Суб'єктами системи накопичувального пенсійного забезпечення є:

особи, від імені та на користь яких здійснюється накопичення та інвестування коштів;

підприємства, установи, організації та фізичні особи, що здійснюють перерахування внесків до системи накопичувального пенсійного забезпечення;

Накопичувальний фонд;

недержавні пенсійні фонди;

юридичні особи, які здійснюють адміністративне управління Накопичувальним фондом і недержавними пенсійними фондами та управління їх пенсійними активами; зберігач;

страхові організації.

Інші суб'єкти системи накопичувального пенсійного забезпечення можуть бути визначені законами України.

Варто зазначити, що законодавство про недержавне пенсійне забезпечення складається із Закону України «Про недержавне пенсійне забезпечення», законодавства про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування, законів України «Про страхування», «Про банки і банківську діяльність», «Про інститути спільного інвестування (пайові та корпоративні інвестиційні фонди)», «Про цінні папери і фондову біржу», «Про державне регулювання ринку цінних паперів в Україні», «Про фінансові послуги та державне регулювання ринків фінансових послуг» та інших нормативно-правових актів, прийнятих відповідно до цього Закону [2].

Система недержавного пенсійного забезпечення - це складова частина системи накопичувального пенсійного забезпечення, яка ґрунтується на засадах добровільної участі фізичних та юридичних осіб, крім випадків, передбачених законами, у формуванні пенсійних накопичень з метою отримання учасниками недержавного пенсійного забезпечення додаткових до загальнообов'язкового державного пенсійного страхування пенсійних виплат.

Розглядаючи порушене питання слід зазначити, що недержавне пенсійне забезпечення здійснюється на принципах, зокрема:

добровільності створення пенсійних фондів юридичними та фізичними особами, об'єднаннями фізичних осіб та об'єднаннями юридичних осіб;

добровільної участі фізичних осіб у системі недержавного пенсійного забезпечення та вибору виду пенсійної виплати, крім випадків, передбачених цим Законом;

добровільності прийняття роботодавцем рішення про здійснення пенсійних внесків на користь своїх працівників до системи недержавного пенсійного забезпечення;

неможливості необгрунтованої відмови роботодавця від здійснення пенсійних внесків до системи недержавного пенсійного забезпечення на користь своїх працівників, якщо роботодавець розпочав здійснення таких пенсійних внесків;

рівноправності всіх учасників пенсійного фонду, які беруть участь в одній пенсійній схемі.

Крім того, слід звернути увагу на суб'єктний склад правовідносин у системі недержавного пенсійного забезпечення, який включає:

- ✓ недержавні пенсійні фонди;
- ✓ страхові організації, які уклали договори страхування довічної пенсії з учасниками фонду, страхування ризику настання інвалідності або смерті учасника фонду;

- ✓ банківські установи, які уклали договори про відкриття пенсійних депозитних рахунків;

- ✓ вкладників та учасників пенсійних фондів, учасників накопичувальної системи пенсійного страхування;

- ✓ вкладників пенсійних депозитних рахунків;

- ✓ учасників недержавного пенсійного забезпечення;

- ✓ засновників пенсійних фондів;

- ✓ роботодавців - платників корпоративних пенсійних фондів;

- ✓ саморегулювні організації суб'єктів, які надають послуги у сфері недержавного пенсійного забезпечення;

- ✓ органи державного нагляду і контролю у сфері недержавного пенсійного забезпечення;

- ✓ адміністратори пенсійних фондів;

- ✓ компанії з управління активами;

- ✓ зберігачів;

- ✓ аудиторів;

- ✓ осіб, які надають консультаційні та агентські послуги відповідно до Закону [3].

Недержавні пенсійні фонди створюються на підставі рішення засновників та не мають на меті одержання прибутку для його подальшого розподілу між засновниками.

Пенсійний фонд не несе відповідальності за зобов'язаннями держави, а держава не несе відповідальності за зобов'язаннями пенсійного фонду, що зазначається у кожному пенсійному контракті.

Пенсійні виплати можуть здійснюватися учаснику фонду або його спадкоємцю.

Особа, яка сплачує пенсійні внески на користь учасника фонду шляхом перерахування коштів до недержавного пенсійного фонду відповідно до умов пенсійного контракту та закону, є вкладником фонду.

Вкладником фонду може бути сам учасник фонду, подружжя, діти, батьки, роботодавець учасника фонду або професійне об'єднання, членом якого є учасник фонду.

Накопичені пенсійні кошти в сумі розміру пенсійних внесків, що сплачені на користь учасника фонду, та отриманого на його користь прибутку (збитку) пенсійного фонду, є власністю такого учасника, якою він розпоряджається згідно з цим Законом.

Умови та порядок недержавного пенсійного забезпечення учасників фонду встановлюються у вигляді пенсійних схем, які є невід'ємним додатком до статуту недержавного пенсійного фонду.

У випадку створення пенсійного фонду кількома засновниками один із засновників має право вийти з їх складу в порядку, передбаченому статутом пенсійного фонду, попередивши про це інших засновників та учасників фонду, на користь яких він сплачував пенсійні внески за власні кошти, не пізніше ніж за шість місяців до виходу з числа засновників пенсійного фонду. Пенсійні фонди відповідно до Закону можуть здійснювати такі види пенсійних виплат, як пенсія на визначений строк та одноразова пенсійна виплата.

Крім того, пенсійна виплата здійснюється одноразово спадкоємцям учасника фонду адміністратором.

Необхідно також, звернути увагу на те, що пенсійні виплати з пенсійного фонду здійснюються незалежно від отримання виплати за загальнообов'язковим державним пенсійним страхуванням або з інших джерел.

Список використаних джерел:

1. Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування: Закон України від 09.07.2003 № 1058-IV (редакція 17.06.2012) // Електронний ресурс. – Режим доступу: <http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/1058-15>

2. Система недержавного пенсійного забезпечення: Роз'яснення Міністерства Юстиції України від 13.06.2012 року // Електронний ресурс. – Режим доступу: <http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/n0022323-122>.

3. Про недержавне пенсійне забезпечення: Закон України від 09.07.2003 № 1057-IV // Електронний ресурс. – Режим доступу: <http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/1057-15>

Адміністративна реформа органів публічної адміністрації: сучасний стан

*Самагальська Юстна Яромирівна,
аспірант юридичного факультету*

Львівського національного університету імені Івана Франка

Публічна адміністрація є сукупністю державних і недержавних суб'єктів публічної влади, ключовими структурними елементами котрої є, по-перше, органи виконавчої влади і, по-друге, виконавчі органи місцевого самоврядування [3;с.1]. Реформування публічної адміністрації є одним з найважливіших завдань на сьогодні, оскільки існуюча в Україні система залишається в цілому нефективною, вона еkleктично поєднує як інститути, що дісталися у спадок від радянської доби, так і нові інститути, що сформувалися у період незалежності України. Ця система є внутрішньо суперечливою, незавершеною, громіздкою і відірваною від людей, внаслідок чого існуюче державне управління стало гальмом у проведенні соціально-економічних і політичних реформ [1;с.1].

Для початку варто розібратись в поняттях «державне управління» чи «публічна адміністрація». Остання, на нашу думку, більше відповідає сучасним ідеям про державу, оскільки управління передбачає прямиий вплив, тобто наявність відносин підпорядкування, і, наприклад, застосовується щодо об'єктів права державної власності [2;с.10]. Водночас, на думку В.Б.Авер'янова, щодо більшості суспільних явищ та відносин здійснюється регулювання (адміністрування), а не управління. Важливо і те, що поняття «публічної адміністрації» включає місцеве самоврядування, реформування якого теж необхідно провести.

Також потрібно визначити, з чого складається система публічної адміністрації. Як видно з визначення, це органи виконавчої влади та місцевого самоврядування. В свою чергу система органів виконавчої влади складається з:

1. Кабінету Міністрів України – вищий орган у системі органів виконавчої влади;

2. центральних органів виконавчої влади – міністерства та інші центральні органи виконавчої влади;

3. місцевих органів виконавчої влади – місцеві державні адміністрації та територіальні органи центральних органів виконавчої влади.

Саме центральним органам виконавчої влади слід приділити особливу увагу. Своєрідним проривом слугував Закон України «Про центральні органи виконавчої влади» від 17.03.2011 року, в якому визначено організацію, повноваження та порядок діяльності цих органів.

Саме Закон визначає три найважливіші завдання центральних органів виконавчої влади: надання адміністративних послуг (здійснюється державними службами), здійснення державного нагляду (контролю) (здійснюється державними інспекціями) та управління об'єктами державної власності (здійснюються державними агенствами).

Адміністративні послуги – це передбачена законом розпорядча діяльність адміністративних органів (органи виконавчої влади та місцевого самоврядування), що здійснюється за ініціативою фізичних та юридичних осіб і спрямована на реалізацію їх прав, свобод та законних інтересів. У чинному законодавстві на сьогодні можна виділити такі групи управлінських послуг: видача дозволів, реєстрація з веденням реєстрів, легалізація актів, нострифікація та соціальні управлінські послуги (наприклад, призначення субсидій, пенсій). Вивчення управлінських послуг має бути